

Resultat skyldes, som det vil vides, væsentlig den stærke Nedgang i Udbyttet af Formue- og Indkomstskat, der paa Statsregnskabet for 1921—22 gav 243³/₄ Mill. Kr. mod 155 Mill. Kr. for indeværende Finansaar, der er altsaa en Nedgang paa ca. 88³/₄ Mill. Kr.⁶. — I Fortsættelse af disse Bemærkninger udtalte Finansministeren sig om, hvilke Slutninger man af Tillægsbevillingslovforslaget sammenholdt med Finansloven vil kunne drage med Hensyn til det kommende Statsregnskab for 1922—23. Ministeren gik ud fra, at Regnskabet erfaringsmæssigt stiller sig bedre end Budgettet, og herefter mente han, at der er rimelig Udsigt til Balance paa Driftsregnskabet, naar Statsregnskabet fremkommer — i Fjor gav Driftsregnskabet et Underskud paa ca. 90 Mill. Kr. —, og Ministeren nævnte, at den foreløbige Regnskabsopgørelse for Finansaarets 3 første Fjerdingaar viser et Overskud paa Driftsregnskabet af 37³/₄ Mill., men det maa paaregnes, at dette gaar ned i sidste Kvartal. Paa § 26 er der derimod et Bevillingsunderskud paa ca. 10 Mill. Kr., og selv om dette ogsaa vil svinde ind, regnede Ministeren dog med, at der paa §§ 1—26 vil blive et kasse-mæssigt Underskud paa 60—70 Mill. Kr. mod ca. 188 Mill. i Fjor.

Ved 3. Behandling af Tillægsbevillingen fremsatte Ordføreren (N. Johan Laursen) nogle Bemærkninger, i hvilke han opgjorde Driftsindtægten for 1922—23 baade paa Finansloven og paa Tillægsbevillingen til 415 Mill. Kr. og Indtægten paa § 26 paa de 2 Love til ca. 33 Mill. Kr., altsaa samlet Indtægt 448 Mill., medens Driftsudgiften og Udgiften paa § 26 er 560¹/₂ Mill. Kr. Erhvervede Aktiver ansatte Ordføreren til 95¹/₂ Mill., og naar disse fradrages Udgiftsbeløbet, bliver Underbalancen ca. 17 Mill. Kr., medens Kasseunderskuddet altsaa er ca. 112 Mill. Kr. Finansministeren satte ligeledes Underskuddet til 17 Mill. Kr., medens det for 1921—22, paa Finanslov og Tillægsbevillingslov, var 123¹/₂ Mill. Kr. (paa Statsregnskabet 90 Mill. Kr.). Denne Forbedring paa godt 106 Mill. Kr. var efter Ministerens Udtalelse naaet dels ved det bedre Udbytte af Statsvirksomhederne, dels ved Udgifternes Nedbringelse, der i nogen Grad skyldes Prisnedgangen og Dyrtidstillæggets Nedgang, men i højere Grad Afslutningen af Valutareguleringen, Bortfald af de ekstraordinære Dyrtidsforanstaltninger og navnlig Spareforanstaltningerne. Ministeren antog, at dette budgetmæssige Underskud paa 112 Mill. Kr. vilde paa Regnskabet blive væsentlig lavere, sandsynligvis, som nævnt ved 1. Behandling, 60—70 Mill. Kr. Fra Oppositionens Side bestredes det, at der er en saa stor Fremgang, som Finansministeren hævder, fra det foregaaende Aar, hvorhos det gjordes gældende, at en stor Del af den Fremgang, som virkelig kan anerkendes, er fremkommet automatisk. L. Rasmussen paastod f. Eks., at